

SPACER Z PUCIEM

Scenariusz zajęć grupowych na podstawie książki *Pucio uczy się mówić. Zabawy dźwiękonaśladowcze dla najmłodszych*

Autorka: Marta Galewska-Kustra

Czas trwania zajęć: 60 minut

Wiek uczestników: 2–5 lat

Ilość uczestników: 10 osób (większa liczba dzieci wymaga pomocy dodatkowego dorosłego)

Cele zajęć: zapoznanie dzieci z książką *Pucio uczy się mówić. Zabawy dźwiękonaśladowcze dla najmłodszych*, stymulowanie rozwoju mowy i uwagi słuchowej dziecka, ćwiczenie sprawności narządów artykulacyjnych, wstępna nauka czytania wyrażeń dźwiękonaśladowczych (z wykorzystaniem elementów globalnego czytania), stymulowanie ogólnego rozwoju poznawczego dziecka

Materiały: książka *Pucio uczy się mówić*, lalka Pucia (można jednak wykorzystać inną dostępną lalkę, przedstawiającą postać chłopca podobną do Pucia), nagrania dźwięków pojazdów (łatwo dostępne w internecie, np. na YouTube oraz na typowych płytach z nagraniami dla dzieci: dźwięki trąbiącego auta, straż pożarna, tramwaj dzwoniący, motor), pojedyncze obrazki przedstawiające obiekty wydające dźwięki (pod obiektem zapisany dźwięk – wielkimi literami; kartki bloku rysunkowego i wycięte elementy z kolorowego papieru (mogą to być też wydrukowane rysunki lub proste rysunki zrobione przez prowadzącego. Elementy te to dla dzieci starszych (3–5 lat): duże krople deszczu, parasol, ludzkie postaci (małe i duże ludziki – uproszczone, nie muszą być to złożone, wysoce estetyczne postaci), kapelusz, drzewa, chmury (ciemne, deszczowe), wiewiórka, ławka, kwiatki, skaczący piesek. Dla dzieci młodszych (2–2,5 roku): na kartkach bloku rysunkowego odrysowane kontury obiektów (parasol, chmura, krople deszczu sporej wielkości, ok. 3 cm, wycięte z papieru obiekty do uzupełnienia tych konturów).

Przygotowanie sali: w sali powinna być przestrzeń do swobodnej zabawy całej grupy dzieci i wygodnego siedzenia w kręgu oraz stoliki z krzeselkami do pracy przy blacie.

UWAGI:

- sugerowane wypowiedzi prowadzącego zostały w scenariuszu zapisane kursywą
- podpisy do obrazków wykorzystywanych na zajęciach muszą być zapisane czcionką bezszeryfową (np. Arial), wielkimi literami (ale „i” zapisane z kropką) – tak, jak jest to zrobione w książce o Puciu.

Przebieg zajęć

1. WPROWADZENIE (ok. 5 minut):

Prowadzący zaprasza dzieci do koła, przykleja im wizytówki z imieniem. Informuje dzieci, że za chwilę spotkają małego chłopca, który mieszka w książce i chce się z nimi pobawić. Chłopiec ma na imię Pucio. Prowadzący pyta, czy ktoś słyszał o Puciu, czy ktoś ma w domu książkę, w której występuje Pucio. Prowadzący pokazuje dzieciom lalkę Pucia oraz książkę i Pucia na

okładce. Prowadzący pokazuje dzieciom pierwszą rozkładówkę z książki, na której widać całą rodzinę Pucia, wskazuje członków rodziny i zaprasza do przywitania się z Puciem.

2. POWITANIE PUCIA – piosenka (5 minut)

Prowadzący zaprasza dzieci do zaśpiewania piosenki, dzięki której przywitają się z Puciem. W trakcie śpiewania piosenki przez dzieci prowadzący podchodzi z laleczką Pucia do każdego dziecka i „wita się” z uczestnikami zajęć. (Jeśli prowadzący nie ma żadnej lalki imitującej Pucia, można pominąć śpiewany fragment zajęć).

Piosenka (na melodię *Panie Janie*)

Witaj, Puciu, witaj, Puciu,

Jak się masz? Jak się masz?

Wszyscy Cię witamy, wszyscy cię kochamy,

Bądź wśród nas, bądź wśród nas!

3. SPACER Z RODZINĄ PUCIA – zagadki dźwiękowe i zabawa ruchowo-dźwiękowa (10 minut)

Prowadzący pyta dzieci, gdzie lubią chodzić na spacer z rodzicami. Zaprasza dzieci do wspólnego spaceru z rodziną Pucia. Pokazuje im rozkładówkę „na ulicy” (str. 15–16). Czyta zawarty na niej tekst i prosi dzieci, by nazwały pojazdy i dźwięki, jakie wydają.

Prowadzący zaprasza dzieci do zabawy. Dzieci losują z woreczka obrazki (z podpisem dźwięku), które oznaczają, jaki pojazd będą za chwilę udawać. Zanim zacznie się zabawa ruchowa, prowadzący zaprasza dzieci do wysłuchania **zagadki dźwiękowej**: puszcza odgłos pojazdu. Zadaniem dzieci, które mają dany pojazd na swojej karteczce, jest jak najszybciej ją unieść.

Zabawa ruchowo-dźwiękowa: prowadzący przykleja obrazki na koszulki dzieci. Prowadzący jest policjantem kierującym ruchem. Pokazuje zielone i czerwone światło (zielone i czerwone kółeczko wycięte z papieru) w odpowiednim momencie, dzięki czemu kieruje aktywnością dzieci. Zadaniem dzieci jest poruszać się po sali i naśladować dźwięk danego pojazdu. Na znak policjanta dzieci muszą się zatrzymać, bo Pucio przechodzi przez przejście dla pieszych. Kiedy zapali się zielone światło, pojazdy mogą jechać dalej.

4. PUCIO W PARKU (10 minut)

Pucio bezpiecznie dotarł do parku! Zobaczcie, co robi w parku cała rodzina Pucia. Prowadzący pokazuje dzieciom rozkładówkę „w parku” i czyta zawarty na niej tekst. Rozmawia z dziećmi o tym, co można robić w parku i czym zajmuje się rodzina Pucia.

Prowadzący zaprasza dzieci, by dołączyły do rodziny Pucia. Dzieci stoją w kole, a prowadzący prezentuje im prosty tekst i ruchy, jakie będą wykonywać.

Wierszyk można mówić rytmicznie lub śpiewać (np. na melodię *Jedzie pociąg z daleka*). Ruchy do wierszyka można zmieniać w zależności od upodobań, ważne, by były adekwatne do treści.

Pucio biegnie TUP, TUP, TUP (tupanie nogami)

Piesek skacze HOP, HOP, HOP (podskoki)

Misia woła JU, HU, HU! (dłonie przy ustach, jak do wołania)

Orzech chrupie CHRUP, CHRUP, CHRUP (dłonie przy ustach, imitujące trzymanie orzeszka przez wiewiórkę)

Po prezentacji i wspólnym odśpiewaniu tej części tekstu prowadzący wprowadza nowy element fabularny: *Ale co to?! Ojej, na naszym spacerze pada deszcz! Ale zrobiło się zimno! Zobaczcie* (tu pokazuje rozkładówkę w parku po zmianie pogody), *Pucio cały się trzęsie, a Misia kicha. Posłuchajcie, jak zaśpiewamy dalej:*

Wtem deszcz pada KAP, KAP, KAP! (imitujemy padający deszcz: palcami jednej dłoni uderzamy delikatnie o wnętrze drugiej dłoni ustawionej tak, jak byśmy chcieli sprawdzić, czy pada deszcz)

Ach, jak zimno BRR, BRR, BRR (obejmujemy się rękami, udajemy dreszcz)

Misia Kicha A...A... PSIK! (udajemy kichanie, zastaniamy buzię)

Do domu wracajmy w mig!

5. ZADANIE PLASTYCZNE z ELEMENTAMI CZYTANIA GLOBALNEGO (20 minut)

Wersja dla dzieci starszych: prowadzący zaprasza dzieci do stolików. Na każde dziecko czeka kartka bloku rysunkowego i wycięte elementy z kolorowego papieru (mogą to być też wydrukowane rysunki lub proste rysunki zrobione przez prowadzącego; elementy te to: duże krople deszczu, parasol, ludzkie postaci (małe u duże ludziki – uproszczone, nie muszą być to złożone, wysoce estetyczne postaci), kapelusz, drzewa, chmury (ciemne, deszczowe), wiewiórka, ławka, kwiatki, skaczący piesek.

Zadaniem dzieci jest samodzielnie zdecydować, gdzie chcą umieścić te elementy na kartce, i przykleić je w danym miejscu. Gdy elementy są już przyklejone, prowadzący podchodzi do dzieci i dopisuje na ich pracach (wielkimi literami, „i” z kropką) onomatopeje zastosowane podczas wcześniejszej zabawy (kap, kap – tam, gdzie dziecko umieściło krople czy parasol; chrup, chrup – przy wiewiórce, hop – przy skaczącym psie). Po skończeniu prac dzieci pokazują je sobie nawzajem, a prowadzący je chwali (*Zobaczcie, każda historia jest trochę inna i wymyśliście je sami. Brawo!*). Prowadzący pozwala dzieciom zabrać prace do domu.

Wersja dla dzieci młodszych: prowadzący ogranicza liczbę papierowych elementów (np. do kropel, parasola i chmury). Zadaniem dziecka jest dopasować elementy do ich konturów naniesionych już wcześniej na kartki papieru. Później prowadzący na każdej pracy zapisuje (obok kropel) podpis: KAP KAP.

6. POŻEGNANIE z PUCIEM (10 minut)

Prowadzący ogłasza, że spacer z Puciem dobiegł końca, pogoda w parku się popsuła, więc czas, by Pucio wrócił do domu. Dzieci także muszą już wracać. Pucio ma jednak dla nich pamiątkę: w kolorowych kopertach A4 (z napisem „Pamiątka ze spaceru z Puciem”) prowadzący wręcza dzieciom obrazki i podpisy obiektów, którymi się bawiły (pojazdy z ilustracji „na ulicy” i obiekty z ilustracji „w parku”). Prosi dzieci, by pokazały je rodzicom i wspólnie z rodzicami przeczytały w domu, co napisano pod obrazkami. Wsuwa też do koperty obrazek, jaki zrobiło dziecko. Koperty trzeba podpisać imieniem danego dziecka, by się nie pomieszały podczas powrotu do przedszkola. Jeśli prowadzący używał podczas zajęć lalki Pucia, teraz jest też czas na pożegnanie (podanie ręki Puciovi).